

การศึกษาของประเทศญี่ปุ่น

ประวัติศาสตร์การศึกษาของญี่ปุ่นมีลักษณะเด่นอย่างหนึ่ง คือ การเปิดรับที่จะเรียนรู้จากประเทศอื่น ในอดีตการศึกษาของญี่ปุ่นรับแบบอย่างมาจากจีน ในสมัยเมจิ (ปี ค.ศ.1868-1912) การส่งคณะผู้แทนไปดูงาน ในยุโรปและสหรัฐฯ ทำให้เห็นความก้าวหน้าทางการศึกษา วิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี และการเงินของประเทศ ตะวันตก ทำให้คณะดูงานมุ่งมั่นที่จะทำให้ญี่ปุ่นก้าวตามทันชาติที่เจริญแล้ว นับจากนั้นมา การศึกษาของญี่ปุ่น ก็พัฒนาทัดเทียมประเทศคู่แข่ง โดยกระทรวงศึกษา วัฒนธรรม กีฬา วิทยาศาสตร์ และเทคโนโลยี รับผิดชอบ ในการพัฒนาหลักสูตรโรงเรียน หลักสูตรจะมีการปรับปรุงทุก ๆ 10 ปี เพื่อให้ระบบการศึกษามีคุณภาพสูง สามารถสนองความต้องการทางเศรษฐกิจและสังคมของประเทศ โดยครูมีอิสระที่จะนำไปปรับใช้ในการสอน จำนวน นักเรียนในชั้นเรียนของญี่ปุ่นมีมากกว่าประเทศพัฒนาแล้ว แต่ขนาดชั้นเรียนที่ใหญ่กว่า ทำให้ครูใช้เวลาเฉลียว ในการสอนในห้องเรียน แต่มีเวลามากขึ้นสำหรับเตรียมการสอน

การศึกษาในญี่ปุ่นบริหารจัดการโดยกระทรวงศึกษาธิการ วัฒนธรรม กีฬา วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี (ใส่ชื่อภาษาอังกฤษเต็มด้วยค่ะ หรือ MEXT) ของประเทศญี่ปุ่น การศึกษาในระดับประถมศึกษาและมัธยมศึกษา ตอนต้นเป็นภาคบังคับ นักเรียนส่วนใหญ่เข้าเรียนในโรงเรียนของรัฐจนถึงระดับมัธยมศึกษาตอนต้น แต่การศึกษา ของเอกชนเป็นที่นิยมในระดับมัธยมศึกษาตอนปลายและมหาวิทยาลัย ส่วนการศึกษาก่อนชั้นประถมศึกษาจัดให้ เรียนที่โรงเรียนอนุบาลและสถานรับเลี้ยงเด็ก โดยเป็นหลักสูตรสำหรับเด็กอายุ 3-5 ปี คล้ายกับโรงเรียนอนุบาล แนวทางการจัดการศึกษาในโรงเรียนอนุบาลมีความแตกต่างกัน ในแต่ละแห่งอาจไม่มีโครงสร้างที่ชัดเจน แต่เน้น การเล่นและทักษะที่จำเป็นต่าง ๆ และบางแห่งมีการสร้างสภาพแวดล้อมที่มีโครงสร้างชัดเจนโดยเน้นให้เด็ก สามารถสอบเข้าเรียนในโรงเรียนประถมศึกษา

การศึกษาในสังคมญี่ปุ่น

การศึกษาของญี่ปุ่นเน้นเรื่องความขยัน การแข่งขันทัดกับตนเอง และอุปนิสัยการเรียนรู้ที่ดี ชาวญี่ปุ่นได้รับการปลูกฝังว่าการทำงานหนักและความขยันหมั่นเพียรจะทำให้ประสบความสำเร็จในชีวิต โรงเรียนจึงอุทิศให้กับการสอนทัศนคติ คุณธรรม จริยธรรมให้กับนักเรียนทั้งทางตรงและทางอ้อม เพื่อที่จะพัฒนาอุปนิสัยและมีเป้าหมาย ในการสร้างประชากรที่สามารถอ่านออกเขียนได้ และปรับตัวให้เข้ากับค่านิยมและวัฒนธรรมของสังคมได้

ความสำเร็จทางการศึกษาของญี่ปุ่นอยู่ในระดับสูงเมื่อเทียบกับมาตรฐานสากล ในการสอบวัดความรู้ ด้านคณิตศาสตร์นานาชาติ เด็กญี่ปุ่นจัดอยู่ในอันดับต้นๆ มาโดยตลอด ระบบนี้เป็นผลมาจากการสมัครเข้าเรียน มีจำนวนสูง รวมถึงอัตราการรับนักศึกษาในระบบการสอบเข้า (การสอบเอนทรานซ์) โดยเฉพาะในระดับ มหาวิทยาลัยมีอิทธิพลต่อการศึกษาทั้งระบบเป็นอย่างมาก รัฐบาลไม่ได้เป็นผู้สนับสนุนทางการศึกษาแต่เพียงผู้เดียว โรงเรียนเอกชนก็มีบทบาทสำคัญในด้านการศึกษา รวมถึงโรงเรียนที่อยู่นอกระบบ เช่น วิทยาลัยของเอกชน ก็มี บทบาทสำคัญในการศึกษา

เด็กๆ ส่วนใหญ่จะเข้าโรงเรียนตั้งแต่ชั้นอนุบาล แม้ว่าไม่ใช่ส่วนหนึ่งของระบบการศึกษาก็ตาม ระบบ การศึกษาที่เป็นภาคบังคับ เด็กสามารถเลือกโรงเรียนได้โดยอิสระและมีการศึกษาที่เหมาะสมแก่เด็กทุกคนตั้งแต่ เกรด 1 (ประถมศึกษาปีที่ 1) จนถึง เกรด 9 (มัธยมศึกษาปีที่ 3) ส่วนเกรด 10 ถึงเกรด 12 (มัธยมศึกษาปีที่ 4 - 6) ไม่เป็นภาคบังคับ แต่ร้อยละ 94 ของนักเรียนที่จบชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น เข้าศึกษาต่อชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย

ประมาณ 1 ใน 3 ของนักเรียนที่จบชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายเข้าศึกษาต่อในระดับมหาวิทยาลัย เป็นเวลา 4 ปี junior colleges 2 ปี หรือเรียนต่อที่สถาบันอื่น ๆ

จิ-โตะคุ-ไท ลักษณะพิเศษของการศึกษาญี่ปุ่น

ประเทศญี่ปุ่นมีอัตราผู้เข้าศึกษาในระบบการศึกษาภาคบังคับคิดเป็นร้อยละ 100 และมีอัตราศึกษาต่อในระดับมัธยมศึกษาตอนปลายสูงถึงร้อยละ 98.7 ในทางกลับกัน มีอัตราการลาออกกลางคันในช่วงระดับมัธยมศึกษาตอนปลายน้อยกว่าร้อยละ 1.5 ในการประเมินผลนักเรียนร่วมกับนานาชาติ(Programme for International Student Assessment : PISA) นักเรียนชาวญี่ปุ่น สามารถทำคะแนนได้สูงกว่าเกณฑ์ค่าเฉลี่ยของประเทศอื่น ยิ่งไปกว่านั้น ในช่วงที่ประเทศญี่ปุ่นประสบภัยพิบัติครั้งใหญ่ทางฝั่งตะวันออก ผู้คนจากหลากหลายประเทศต่างชื่นชมในความสงบนิ่งและการรักษาระเบียบของชาวญี่ปุ่น

การศึกษาในโรงเรียนของประเทศญี่ปุ่น เน้นการสร้างบุคลิกภาพแบบบูรณาการด้วยแนวคิด “จิ- โตะคุ - ไท” คือ การมี “ความรู้ดี (จิ) เปี่ยมด้วยคุณธรรม (โตะคุ) และมีร่างกายแข็งแรง (ไท)” ลักษณะพิเศษนี้เป็นสิ่งที่สังคมญี่ปุ่นยอมรับอย่างกว้างขวาง “โรงเรียน” ของประเทศญี่ปุ่นมีความแตกต่างกับ “โรงเรียน” ในหลายประเทศอย่างมาก โรงเรียนในหลายประเทศ หน้าที่ของครูผู้สอนคือการสอนหนังสือเป็นหลัก ซึ่งแตกต่างกับครูผู้สอนในประเทศญี่ปุ่น มีหน้าที่รับผิดชอบซึ่งประกอบไปด้วย การสอนวิชาความรู้ การแนะนำนักเรียน และให้คำปรึกษาในการทำกิจกรรมชุมนุมต่างๆ เป็นต้น นอกจากนี้ โรงเรียนของประเทศญี่ปุ่นถือเป็นศูนย์กลางของสังคมในท้องถิ่น โรงเรียนจึงมีบทบาทสำคัญยิ่งในการกระตุ้นความมีชีวิตชีวาของชุมชนภายในท้องถิ่น

นโยบายด้านการศึกษาของประเทศญี่ปุ่น

ระดับประถมศึกษาและมัธยมศึกษา

- การบรรลุข้อกำหนดด้านการศึกษาของหลักสูตรใหม่
 - MEXT ได้จัดทำหลักสูตรการศึกษาที่เป็นมาตรฐานพื้นฐานสำหรับหลักสูตรตั้งแต่ระดับอนุบาลถึงมัธยมศึกษาตอนปลาย เพื่อส่งเสริม "ความสนุกสนานในชีวิต" ที่เน้นความสมดุลของความสามารถทางวิชาการ ความสมบูรณ์ในความเป็นมนุษย์ สุขภาพและความแข็งแรงของร่างกาย
 - MEXT ดำเนินการในการมีส่วนร่วมส่งเสริมนโยบายอย่างครอบคลุมที่มุ่งมั่นในการเพิ่มคุณค่าการศึกษาด้านวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี และคณิตศาสตร์ รวมถึงการขยายนโยบายเพื่อขยายขอบเขตของเด็กที่สนใจในวิชาวิทยาศาสตร์และคณิตศาสตร์ พร้อมกันนี้ ได้ดำเนินการยกระดับการศึกษาภาษาต่างประเทศโดยเริ่มจากการจัดกิจกรรมภาษาต่างประเทศในระดับประถมศึกษาทั่วประเทศ ตั้งแต่ปีงบประมาณ 2554
 - การเพิ่มคุณภาพและปริมาณของตำราเรียน เพื่อให้แน่ใจว่ามีความสอดคล้องกับหลักสูตรการศึกษาใหม่
- การจัดการกับปัญหาต่างๆ ในการเรียนของนักเรียน
 - ในหลายๆ โรงเรียนมีปัญหาความรุนแรง การกลั่นแกล้ง และปัญหาอื่นๆ อีกมากมาย เพื่อจัดการกับปัญหาเหล่านี้อย่างเหมาะสมและทำให้แน่ใจว่าชีวิตในโรงเรียนเป็นประสบการณ์ที่มีความหมายและเติมเต็มสำหรับนักเรียน MEXT ได้ดำเนินการรวบรวมกรณีตัวอย่างใช้เป็นข้อมูลอ้างอิงสำหรับสถานศึกษา และให้คำปรึกษาด้านระบบการศึกษากับโรงเรียน เพื่อป้องกันไม่ให้เกิดปัญหาต่าง ๆ
- การส่งเสริมอาชีพและอาชีวศึกษา

- การส่งเสริมอาชีพและอาชีวศึกษา เพื่อให้แน่ใจว่านักเรียนมีทัศนคติต่องานและอาชีพที่สอดคล้องกับช่วงพัฒนาการของพวกเขา และสามารถสร้างชีวิตให้ตนเองได้ด้วยจุดมุ่งหมายที่ชัดเจน ในเดือนธันวาคม พ.ศ. 2551 สภากลางเพื่อการศึกษาธิการหรือเกี่ยวกับบทบาทในอนาคตของการศึกษาสายอาชีพและสายอาชีพในโรงเรียน โดย MEXT ได้วางแผนที่คำนึงถึงผลลัพธ์ที่จะเกิดขึ้น และพยายามปรับปรุงการศึกษาด้านอาชีพ

- สุขภาพและความปลอดภัยของนักเรียน

- MEXT ดำเนินการตามนโยบายที่มุ่งรับประกันความปลอดภัยของนักเรียนในโรงเรียน (รวมถึงเมื่อเดินทางไปและกลับจากโรงเรียน) นโยบายนี้รวมไปถึงการส่งเสริมการศึกษาด้านอาหารในโรงเรียนและมาตรการในการจัดการกับปัญหาสุขภาพจิตและร่างกาย

- การเพิ่มประสิทธิภาพการศึกษาปฐมวัยและการศึกษาที่มีความต้องการพิเศษ

- MEXT ดำเนินการเพื่อปรับปรุงการศึกษาตั้งแต่ช่วงปฐมวัย ซึ่งเป็นช่วงเวลาสำคัญในการสร้างพื้นฐานสำหรับการสร้างลักษณะนิสัยตลอดชีวิต และสำหรับเด็กที่มีความพิการ และยกระดับการศึกษาที่มีความต้องการพิเศษโดยคำนึงถึงความต้องการด้านการศึกษาของแต่ละคน MEXT มุ่งมั่นสู่การยกระดับการศึกษาระดับมัธยมศึกษาตอนปลายที่ปลูกฝังความเป็นปัจเจกของนักเรียนแต่ละคน

- การเพิ่มคุณภาพและจำนวนครู

- เพื่อให้ได้การศึกษาที่มีคุณภาพสูงขึ้น MEXT ได้ดำเนินการทบทวนกลยุทธ์ขั้นพื้นฐานเพื่อปรับปรุงคุณภาพครู

- การพัฒนาโรงเรียนให้น่าเชื่อถือ

- MEXT ให้อิสระโรงเรียนในเรื่องของการกำหนดหลักสูตร งบประมาณ และอื่นๆ เพื่อให้โรงเรียนสามารถริเริ่มในการดำเนินกิจกรรมการศึกษาที่สร้างสรรค์ และมีส่วนร่วมในการบริหารจัดการโรงเรียนด้วยตนเองและยั่งยืนให้สอดคล้องกับสภาพความเป็นจริงของชุมชนและเด็ก ในขณะเดียวกันการใช้ระบบคณะกรรมการบริหารโรงเรียน (โรงเรียนชุมชน) MEXT พยายามที่จะสร้างความเข้าใจและการมีส่วนร่วมของผู้ปกครองและประชาชนในท้องถิ่น และส่งเสริมการพัฒนาโรงเรียนผ่านการประสานงานและความร่วมมือกับโรงเรียนครอบครัวและชุมชนท้องถิ่น

ระดับอุดมศึกษา

- การรับประกันคุณภาพของมหาวิทยาลัย

- MEXT พยายามที่จะรับประกันคุณภาพของมหาวิทยาลัยและปรับปรุงความสามารถทางการศึกษา และสนับสนุนการปฏิรูปที่เกิดขึ้นในมหาวิทยาลัยต่าง ๆ ได้แก่ การพัฒนามหาวิทยาลัย การเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันในระดับสากล นอกจากนี้ MEXT ยังส่งเสริมการเผยแพร่ข้อมูลการศึกษาอย่างต่อเนื่องเพื่อให้มหาวิทยาลัยสามารถปฏิบัติตามความรับผิดชอบ

- ความเป็นสากลของมหาวิทยาลัย

- การเพิ่มความสามารถในการแข่งขันระหว่างประเทศของมหาวิทยาลัยญี่ปุ่นเป็นประเด็นสำคัญอย่างยิ่ง โดยมุ่งส่งเสริมการแลกเปลี่ยนระหว่างมหาวิทยาลัยในเอเชียตะวันออกเฉียง และ ในญี่ปุ่น จีน เกาหลี

- การจัดการกับปัญหาทางสังคม

- MEXT มีความพยายามในการฝึกอบรมผู้เชี่ยวชาญที่มีทักษะสูง เช่น บุคลากรทางการแพทย์และผู้ที่อยู่ในวิชาชีพกฎหมาย และยกระดับการทำงานของโรงพยาบาลมหาวิทยาลัย

- ความช่วยเหลือทางการเงินสำหรับนักเรียน
 - เพื่อให้แน่ใจว่านักเรียนที่มีความสามารถในการเรียนรู้จะไม่ต้องหยุดเรียนเพราะปัญหาทางเศรษฐกิจ MEXT จึงให้การสนับสนุนสำหรับมาตรการในการลดหรือยกเว้นค่าเล่าเรียนและ ค่าลงทะเบียนที่ดำเนินการโดยมหาวิทยาลัยและทำงานเพื่อปรับปรุงโครงการทุนการศึกษาเพิ่มเติม

การเรียนรู้ตลอดชีวิต

- การเรียนรู้ตลอดชีวิตกับการฟื้นฟูสังคมและชุมชนท้องถิ่น
 - ดำเนินการสนับสนุนโรงเรียนในสำนักงานใหญ่ระดับภูมิภาคและห้องเรียนหลังเลิกเรียนสำหรับประชาชนในชุมชนท้องถิ่นที่เข้าร่วม
- การส่งเสริมนโยบายในอนาคต
 - MEXT พยายามผลักดันนโยบายต่าง ๆ ที่มุ่งฟื้นฟูสังคม ขับเคลื่อนด้วยการเรียนรู้ตลอดชีวิต

ระบบการศึกษาของประเทศญี่ปุ่นในปัจจุบัน

ระบบโรงเรียนสมัยใหม่ของญี่ปุ่นเริ่มต้นจากการประกาศใช้ระบบโรงเรียนในปี พ.ศ. 2415 กฎหมายพื้นฐานการศึกษาและกฎหมายการศึกษาในโรงเรียนประกาศใช้ในปี พ.ศ. 2490 และได้มีการจัดตั้งระบบการศึกษาในโรงเรียนแบบ 6-3-3-4 ปี โดยมีเป้าหมายคือ ตระหนักถึงหลักการโอกาสทางการศึกษาที่เท่าเทียมกัน โรงเรียนมัธยมศึกษาตอนปลายก่อตั้งขึ้นครั้งแรกในปี พ.ศ. 2491 เปิดสอนหลักสูตรเต็มเวลาและนอกเวลา และในปี พ.ศ. 2504 ได้เพิ่มหลักสูตรทางไกลเรียนโดยใช้จดหมายสำหรับการโต้ตอบและเพื่อส่งงานที่ได้รับมอบหมาย ระบบใหม่สำหรับมหาวิทยาลัยเริ่มขึ้นในปี พ.ศ. 2492 ระบบวิทยาลัยจูเนียร์ก่อตั้งขึ้นชั่วคราวในปี พ.ศ. 2493 และถาวรในปี พ.ศ. 2507 หลังจากมีการแก้ไขกฎหมายการศึกษาของโรงเรียน วิทยาลัยเทคโนโลยีก่อตั้งขึ้นในฐานะสถาบันการศึกษาในปี พ.ศ. 2505 เพื่อให้ผู้สำเร็จการศึกษาระดับมัธยมศึกษาตอนต้นได้รับการศึกษาต่อเนื่อง 5 ปี (5 ปีครึ่งในกรณีของศึกษาการค้าทางทะเล)

อีกทั้ง ได้จัดตั้งโรงเรียนพิเศษตามประเภทความพิการรายบุคคล เช่น โรงเรียนสอนคนตาบอด โรงเรียนคนหูหนวก โรงเรียนผู้พิการทางสติปัญญา โรงเรียนผู้พิการทางร่างกาย และโรงเรียนผู้พิการทางสุขภาพ เพื่อแก้ไขกฎหมายการศึกษาในโรงเรียนบางส่วน เพื่อรับมือต่อเด็กพิการเข้าเรียน และเปลี่ยนระบบโรงเรียนเดิมเป็นระบบ “โรงเรียนการศึกษาความต้องการพิเศษ” ที่รองรับความพิการได้หลายประเภท ซึ่งประกาศใช้ในปีงบประมาณ 2550 นอกจากนี้ ยังมีโรงเรียนอนุบาลสำหรับเด็กก่อนวัยเรียน วิทยาลัยฝึกอบรมเฉพาะทาง และโรงเรียนอาชีวศึกษาอื่นๆ ซึ่งเปิดสอนหลักสูตรด้านเทคนิคหรือหลักสูตรเพื่อวัตถุประสงค์เชิงปฏิบัติต่าง ๆ Professional Graduate School ก่อตั้งขึ้นในปี พ.ศ. 2546 (เดิมก่อตั้งในปี พ.ศ. 2543) ซึ่งสะท้อนถึงความต้องการด้านการศึกษาเชิงปฏิบัติสำหรับการส่งเสริมผู้เชี่ยวชาญเฉพาะทาง ศูนย์บูรณาการเพื่อการศึกษาและการดูแลเด็กปฐมวัยก่อตั้งขึ้นใหม่ในเดือนเมษายน พ.ศ. 2558 มีหน้าที่เป็นทั้งโรงเรียนและสถานสงเคราะห์เด็ก โรงเรียนการศึกษาภาคบังคับก่อตั้งขึ้นใหม่ในเดือนเมษายน พ.ศ. 2559 มีสถานศึกษาตั้งแต่เกรด 1 ถึง 9 ซึ่งจัดการศึกษาขั้นพื้นฐานในระดับประถมศึกษาและมัธยมศึกษาตอนต้น ตามการแก้ไขพระราชบัญญัติการศึกษาในสถานศึกษาปี พ.ศ. 2560 มีระบบจัดตั้งมหาวิทยาลัยวิชาชีพและอาชีวศึกษา และวิทยาลัยวิชาชีพ เป็นมหาวิทยาลัยและ

วิทยาลัยรูปแบบใหม่ที่ผลิตผู้เชี่ยวชาญและบุคลากรทางวิชาชีพผ่านการศึกษาระดับภาคปฏิบัติและอาชีวศึกษาที่มีคุณภาพ

ระบบการศึกษาในประเทศญี่ปุ่น

ประเทศญี่ปุ่น เป็นประเทศที่มีมาตรฐานทางการศึกษาในระดับสูง โดยระบบการศึกษาของประเทศได้รับต้นแบบมาจากระบบการศึกษาของหลาย ๆ ประเทศ อาทิ อังกฤษ ฝรั่งเศส และอเมริกา โดยแบ่งระดับการศึกษา ดังนี้

ระดับอนุบาล (Kindergarten / Yochien) อายุต่ำกว่า 6 ปี

โรงเรียนอนุบาลมีจุดมุ่งหมายเพื่อช่วยให้เด็กก่อนวัยเรียนพัฒนาจิตใจและร่างกาย โดยการจัดสภาพแวดล้อมการเรียนรู้ที่ดี โรงเรียนอนุบาลรองรับเด็กอายุ 3 - 5 ปี และจัดหลักสูตร 1 - 3 ปี ให้กับเด็ก ๆ ถึงแม้ว่าการศึกษาในระดับอนุบาลจะไม่ใช่วิชาศึกษาภาคบังคับ แต่การศึกษาในระดับนี้มีจำนวนผู้เข้าเรียนเพิ่มขึ้นมาโดยตลอด ทำให้รัฐบาลต้องตั้งเป้าหมายในการเพิ่มศักยภาพของการศึกษาระดับนี้มากขึ้น

ระดับประถมศึกษา (Elementary School / shogakkou) 6 - 12 ปี

เริ่มตั้งแต่ผู้เรียนอายุ 6 - 12 ปี การศึกษาในระดับนี้เป็นการศึกษาภาคบังคับสำหรับชาวญี่ปุ่น โดยโรงเรียนรัฐบาลได้กำหนดชุดเครื่องแบบนักเรียนให้เป็นมาตรฐานเดียวกัน และโรงเรียนส่วนใหญ่จะเป็นโรงเรียนของรัฐ มีเพียงร้อยละ 5 เท่านั้นที่เป็นโรงเรียนเอกชน

ระดับมัธยมศึกษาตอนต้น (Lower Secondary School / chugakkou) 12 - 15 ปี

เป็นระดับการศึกษาที่สำคัญต่อเด็กนักเรียน เพื่อเตรียมเข้าสู่การเรียนในระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย เนื่องจากเด็กส่วนใหญ่จะใช้เวลาอยู่ในชมรม กิจกรรม และการเรียนของโรงเรียนเป็นหลัก เด็กทุกคนที่จบชั้นประถมศึกษาจะต้องเรียนในชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นเป็นเวลา 3 ปีจนกว่าจะสิ้นปีการศึกษาที่อายุครบ 15 ปี

ระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย (Upper Secondary School / koutougakkou) 15 - 18 ปี

การศึกษาในระดับมัธยมศึกษาตอนปลายเป็นภาคการศึกษาไม่บังคับ แต่อย่างไรก็ตามร้อยละ 94 ของผู้เรียนที่จบการศึกษาในระดับมัธยมศึกษาตอนต้นจะเข้าเรียนต่อ โดยการเรียนในระดับนี้จะต้องมีการสอบเข้า เช่นเดียวกับการสอบเข้ามหาวิทยาลัยในประเทศต่าง ๆ และนักเรียนที่จบจากโรงเรียนบางโรงเรียนจะสามารถเข้ามหาวิทยาลัยระดับประเทศได้โดยตรง อาทิ University of Tokyo แต่สำหรับนักเรียนที่ไม่ต้องการเรียนต่อระดับมหาวิทยาลัย ส่วนใหญ่จะเข้าเรียนที่วิทยาลัยเทคนิคเช่นเดียวกับระบบการศึกษาในประเทศไทย โดยผู้ที่สำเร็จการศึกษาระดับภาคบังคับ 9 ปีในระดับประถมศึกษาและมัธยมศึกษาตอนต้น อาจไปศึกษาต่อในระดับมัธยมศึกษาตอนปลายได้ โดยปกตินักเรียนจะต้องสอบคัดเลือกเพื่อเข้าเรียนต่อในระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย ในส่วนของหลักสูตร นอกจากเป็นหลักสูตรเต็มวันแล้ว ยังมีหลักสูตรนอกเวลาและหลักสูตรทางไกล เรียนโดยใช้จดหมายในการโต้ตอบ หลักสูตรเต็มเวลาใช้เวลา 3 ปี ในขณะที่หลักสูตรไม่เต็มเวลาและหลักสูตรทางไกล ใช้เวลามากกว่าหลักสูตรไม่เต็มเวลาและหลักสูตรทางไกล จัดให้กับคนทำงานรุ่นใหม่ที่ต้องการศึกษาต่อในระดับมัธยมศึกษาตอนปลายในลักษณะที่ยืดหยุ่นตามความต้องการของตนเอง หลักสูตรมัธยมศึกษาตอนปลายอาจแบ่งได้เป็น 3 ประเภท ได้แก่ หลักสูตรทั่วไป หลักสูตรเฉพาะทาง และหลักสูตรบูรณาการ

- หลักสูตรทั่วไปเป็นหลักสูตรการศึกษาที่เหมาะสมกับความต้องการของทั้งผู้ที่ต้องการศึกษาต่อในระดับอุดมศึกษา และผู้ที่กำลังจะทำงานแต่ไม่ได้เลือกสายอาชีพเฉพาะ

- หลักสูตรเฉพาะทางส่วนใหญ่มีวัตถุประสงค์การศึกษาด้านอาชีพศึกษาหรือการศึกษาเฉพาะด้านอื่นๆ สำหรับนักเรียนที่เลือกสายอาชีพเฉพาะเป็นอาชีพในอนาคต หลักสูตรเหล่านี้อาจจัดประเภทเพิ่มเติมเป็นเกษตรกรรม อุตสาหกรรม พาณิชยกรรม การประมง คหกรรมศาสตร์ การพยาบาล วิทยาศาสตร์คณิตศาสตร์ พลศึกษา ดนตรี ศิลปะ ภาษาอังกฤษ และหลักสูตรอื่นๆ

- หลักสูตรบูรณาการ มีสาขาวิชาและกลุ่มวิชาที่หลากหลาย ทั้งจากหลักสูตรทั่วไปและหลักสูตรเฉพาะทาง เพื่อตอบสนองความสนใจ ความสามารถ และความถนัดที่หลากหลายของนักเรียน แผนการอาชีพในอนาคต และอื่นๆ อย่างเพียงพอ

ระดับมหาวิทยาลัย (University) 18 – 20 หรือ 22 ปี

มหาวิทยาลัยในประเทศญี่ปุ่นกำหนดหลักสูตรและระยะเวลา คือ ระดับปริญญาตรี ใช้เวลา 4 ปี, ระดับปริญญาโท 2 ปี และระดับปริญญาเอก 3 ปี

การเรียนในระดับมหาวิทยาลัยจะเริ่มภาคการศึกษาในเดือนเมษายนของแต่ละปี โดยแบ่งภาคการศึกษาเป็นภาคการศึกษาที่ 1 (เมษายน-กันยายน) และภาคการศึกษาที่ 2 (กันยายน-มีนาคม) โดยระยะเวลาการรับสมัครจะสิ้นสุดในเดือนกันยายน หรือเดือนตุลาคม

วิทยาลัยฝึกอบรมเฉพาะทาง

เปิดสอนหลักสูตรอาชีพศึกษาและเทคนิคเชิงปฏิบัติในหลายสาขา เพื่อตอบสนองความต้องการที่หลากหลายของผู้เรียนในสังคมที่เปลี่ยนแปลง โรงเรียนเหล่านี้ส่วนใหญ่ดำเนินการโดยภาคเอกชน

หลักสูตรที่เปิดสอนในวิทยาลัยฝึกอบรมเฉพาะทางอาจแบ่งได้เป็น 3 ประเภท คือ 1) ระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย 2) หลักสูตรหลังมัธยมศึกษา และ 3) หลักสูตรทั่วไป แต่ละหลักสูตรมีนักเรียนอย่างน้อย 40 คน สอนอย่างเป็นระบบ เรียนไม่น้อยกว่าหนึ่งปี ชั่วโมงเรียน 800 ชั่วโมงขึ้นไปต่อปี

- วิทยาลัยฝึกอบรมเฉพาะทางที่เปิดสอนหลักสูตรมัธยมศึกษาตอนปลายเรียกว่า "โรงเรียนฝึกอบรมเฉพาะทางระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย" และวิทยาลัยที่เปิดสอนหลักสูตรระดับสูงกว่ามัธยมศึกษาเรียกว่า "วิทยาลัยฝึกอบรมวิชาชีพ" แบบแรกกำหนดให้สำเร็จการศึกษาภาคบังคับ ในขณะที่แบบหลังรับผู้ที่สำเร็จการศึกษาจากโรงเรียนมัธยมศึกษาตอนปลายหรือหลักสูตรมัธยมศึกษาตอนปลายของวิทยาลัยฝึกอบรมเฉพาะทาง และเมื่อสำเร็จการศึกษา ผู้เรียนจะมีตำแหน่งเป็น "ผู้ช่วยด้านเทคนิค"

- Miscellaneous Schools จัดฝึกอบรมวิชาชีพและภาคปฏิบัติให้แก่ผู้คน เช่น การแต่งกาย การทำอาหาร การเก็บหนังสือ การพิมพ์ การขับขีและซ่อมรถยนต์ เทคนิคคอมพิวเตอร์ ฯลฯ หลักสูตรส่วนใหญ่ใน Miscellaneous Schools กำหนดให้เข้าเรียนเมื่อจบชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น โดยปกติหลักสูตรนี้จะใช้เวลาหนึ่งปีหรือมากกว่า โดยมีชั่วโมงเรียนอย่างน้อย 680 ชั่วโมงต่อปี และมีหลักสูตรระยะสั้นตั้งแต่สามเดือนขึ้นไปอีกด้วย

ความร่วมมือด้านการศึกษาระหว่างราชอาณาจักรไทยและประเทศญี่ปุ่น

1. สำนักงานปลัดกระทรวงศึกษาธิการ

ประเทศไทยและญี่ปุ่นมีความร่วมมือด้านศึกษามายาวนาน โดยรัฐบาลญี่ปุ่นได้ให้การสนับสนุนการศึกษาไทยอย่างต่อเนื่อง ดังนี้

- **ทุนรัฐบาลญี่ปุ่น (Monbukagakusho:MEXT) Scholarship** ซึ่งรัฐบาลญี่ปุ่นได้มอบทุนการศึกษาเพื่อพัฒนาศักยภาพของนักเรียน นักศึกษา ครู และข้าราชการของไทยเป็นประจำทุกปี แบ่งเป็นทุนระดับปริญญาตรี ทุนศึกษาวิจัย ทุนศึกษาภาษาและวัฒนธรรมญี่ปุ่น ทุน Young Leaders' Program สำหรับข้าราชการ นอกจากนี้ยังมีทุนอบรมสำหรับครูประจำการ ทุนนักศึกษาวิทยาลัยเทคโนโลยี และทุนนักศึกษาฝึกอบรมวิชาชีพพิเศษ

- การสนับสนุนให้ทุนแก่นักเรียนภายใต้**โครงการแลกเปลี่ยนเยาวชน JENESYS** ทำให้นักเรียนได้เรียนรู้ญี่ปุ่นในมิติต่างๆ และช่วยเสริมสร้างความสัมพันธ์ในระดับประชาชนให้แน่นแฟ้นมากยิ่งขึ้นด้วย ทั้งนี้ มีนักเรียนนักศึกษาสังกัดกระทรวงศึกษาธิการเข้าร่วมโครงการดังกล่าวแล้ว (2557-2561) จำนวนกว่า 400 คน

- **โครงการผู้ช่วยสอนภาษาญี่ปุ่น นิฮงโกะ พาร์ทเนอร์ (NIHONGO Partners)** โดยกระทรวงศึกษาธิการร่วมมือกับเจแปนฟาวน์เดชั่น ดำเนินการตามนโยบายของนายกรัฐมนตรีญี่ปุ่น (นายชินโซะ อาเบะ) ที่ต้องการพัฒนาทักษะภาษาญี่ปุ่นให้แก่ครูและนักเรียนในประเทศภูมิภาคอาเซียนโดยนำชาวญี่ปุ่นที่มีความสามารถพิเศษและประสบการณ์ที่หลากหลายหรือเคยเป็นครูสอนภาษาญี่ปุ่นอายุระหว่าง 20 – 69 ปี มาช่วยสอนภาษาญี่ปุ่นในโรงเรียนระยะเวลา 1 ปีการศึกษา โดยรัฐบาลญี่ปุ่นเป็นผู้รับผิดชอบค่าใช้จ่ายทั้งหมด ตั้งแต่ปี ๒๕๕๗ จนถึงปัจจุบัน มีผู้ช่วยสอนภาษาญี่ปุ่นเข้ามาปฏิบัติหน้าที่ในไทยแล้ว 7 รุ่น รวม 375 คน สำหรับรุ่นที่ 8 ไม่สามารถจัดส่งผู้ช่วยสอนเดินทางมายังประเทศไทยได้เนื่องจากสถานการณ์การแพร่ระบาดของโรคโควิด-19

- **โครงการแลกเปลี่ยนทางการศึกษาระหว่างประเทศ (International Educational Exchange Programme)** กระทรวงศึกษาธิการ วัฒนธรรม กีฬา วิทยาศาสตร์ และเทคโนโลยี (MEXT) ประเทศญี่ปุ่นได้ริเริ่มโครงการแลกเปลี่ยนทางการศึกษาระหว่างประเทศ (International Educational Exchange Programme) และได้มอบหมายให้ศูนย์วัฒนธรรมแห่งเอเชียและแปซิฟิกเพื่อยูเนสโก (ACCU) เป็นผู้ดำเนินงานและประสานงานโครงการดังกล่าว โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อแนะนำระบบการศึกษาของญี่ปุ่น รูปแบบปฏิบัติที่เป็นเลิศเกี่ยวกับการศึกษาเพื่อการพัฒนาอย่างยั่งยืน การพัฒนาสื่อการเรียนการสอนร่วมกันระหว่างไทยและญี่ปุ่น รวมทั้งเปิดโอกาสให้ครู ผู้บริหาร/ผู้จัดการสถานศึกษาของไทยและญี่ปุ่นได้แลกเปลี่ยนประสบการณ์ซึ่งกันและกัน ส่งเสริมความเข้าใจอันดีในด้านวัฒนธรรมและสังคมร่วมกัน ตลอดจนสร้างความเข้มแข็งของเครือข่ายครูไทยและญี่ปุ่น โดยฝ่ายญี่ปุ่นได้ขอความร่วมมือฝ่ายไทยเสนอชื่อเข้าร่วมโครงการตั้งแต่ปี 2558-2561 ปีละ 15 คน รวมทั้งสิ้น 60 คน และฝ่ายไทยได้เริ่มดำเนินโครงการเชิญผู้แทนฝ่ายญี่ปุ่นเข้าร่วมโครงการที่ประเทศไทยครั้งแรกเมื่อปี 2561 รวมผู้เข้าร่วมโครงการถึงปี 2562 จำนวน 16 คน สำหรับปี 2563 จะดำเนินโครงการในรูปแบบออนไลน์ในช่วงเดือนพฤศจิกายน 2563 เนื่องจากสถานการณ์การแพร่ระบาดของโรคโควิด-19

2. สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน

สำนักวิชาการและมาตรฐานการศึกษา สพฐ. มีโรงเรียนที่เปิดสอนภาษาญี่ปุ่นจำนวน 360 แห่ง นักเรียนที่เรียนภาษาญี่ปุ่นจำนวน 109,506 คน ครูชาวไทยที่สอนภาษาญี่ปุ่น จำนวน 686 คน และครูชาวญี่ปุ่นจำนวน 74 คน โดย สพฐ. ได้มีความร่วมมือด้านการส่งเสริมการเรียนการสอนภาษาญี่ปุ่น กับองค์กรของประเทศญี่ปุ่น ได้แก่ Japan Foundation และ JICA กิจกรรมที่ดำเนินการร่วมกันได้แก่

1. โครงการอบรมครูเพื่อสอนภาษาญี่ปุ่น โดยอบรมภาษาญี่ปุ่นแบบเข้มข้นระยะ 8 เดือน (อบรมแบบ Full Time) ให้แก่ครูวิชาเอกอื่น ๆ ที่สนใจเป็นครูสอนภาษาญี่ปุ่น เพื่อกลับไปเปิดสอนวิชาภาษาญี่ปุ่นในโรงเรียน โดยโครงการได้สิ้นสุดลงแล้วตั้งแต่ปี 2559 โดยได้ผลิตครูทั้งหมด 18 รุ่น (รุ่นละประมาณ 15 คน)

2. พัฒนาผู้รับทุนกลุ่มวิชาเอกภาษาญี่ปุ่น ภายใต้ “โครงการทุนศึกษาด้านการสอนภาษาต่างประเทศที่สองเพื่อผลิตครูในสาขาวิชาที่ขาดแคลน” ซึ่งผู้รับทุนในโครงการดังกล่าวจะได้รับการบรรจุแต่งตั้งเป็นครูสอนภาษาญี่ปุ่นในโรงเรียนสังกัด สพฐ. โครงการเริ่มดำเนินการในช่วงปลายปี 2556 และสิ้นสุดโครงการในปี 2561 โดย Japan Foundation ได้จัดหลักสูตรพัฒนาผู้รับทุนในโครงการ โดยจัดอบรมที่ Japan Foundation กรุงเทพฯ ระยะเวลา 2 เดือน และอบรม ณ ประเทศญี่ปุ่น 2 เดือน ทั้งนี้ Japan Foundation สนับสนุนค่าใช้จ่ายที่เกิดขึ้นในประเทศญี่ปุ่น ผู้รับทุนเอกภาษาญี่ปุ่นในโครงการรวมทั้งสิ้น 200 คน ได้รับการบรรจุแต่งตั้งเป็นครูในโรงเรียน สพฐ. เรียบร้อยแล้ว

3. การจัดอบรมวิธีการสอนภาษาญี่ปุ่น เน้นการปฏิบัติที่ครูสามารถนำไปใช้ได้จริงในชั้นเรียน รวมทั้งการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ระหว่างครูด้วยกัน และวิทยากร เพื่อสร้างเครือข่ายครูสอนภาษาญี่ปุ่นในแต่ละภูมิภาค การอบรมดำเนินการโดยวิทยากรจาก Japan Foundation ดำเนินการอย่างต่อเนื่องระหว่างปี 2558-2560 โดยในแต่ละปีการศึกษา จะจัดอบรม 2 หัวข้อ (ภาคเรียนละ 1 หัวข้อ) และแต่ละหัวข้อจะจัดอบรมใน 4 ภูมิภาค ได้แก่ ภาคเหนือ ภาคใต้ ภาคกลาง ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ

4. การจัดค่ายภาษาญี่ปุ่นแบบเข้ม และการจัดค่ายภาษาญี่ปุ่นนานาชาติ สพฐ. ได้รับความร่วมมือจาก Japan Foundation ในการร่วมจัดค่ายภาษาญี่ปุ่นระดับประเทศเป็นประจำทุกปี โดยร่วมกันจัดทำเนื้อหากิจกรรมค่าย และฝึกวิทยากรประจำค่ายซึ่งเป็นครูในสังกัด สพฐ. จัดเป็นค่าย Project-based ซึ่งมุ่งพัฒนาทักษะศตวรรษที่ 21 โดยใช้ภาษาญี่ปุ่นเป็นภาษาในการสื่อสาร นอกจากนี้ ยังมีการแข่งขันทักษะภาษาญี่ปุ่น และการได้รับเจ้าของภาษามาเป็นผู้ช่วยครูสอนภาษาญี่ปุ่นในการจัดการเรียนการสอนภาษาญี่ปุ่นในโรงเรียน สพฐ. ภายใต้โครงการ Nihongo Partners

5. สพฐ. ได้รับความร่วมมือจาก JICA ในการจัดหาครูอาสาสมัครชาวญี่ปุ่น มาสอนภาษาญี่ปุ่นในโรงเรียนสังกัด สพฐ. ซึ่งครูอาสาสมัครแต่ละคนจะมาสอนเป็นระยะเวลา 2 ปีการศึกษา ปัจจุบัน สพฐ. ยังคงได้รับครูอาสาสมัครชาวญี่ปุ่นจาก JICA แต่มีจำนวนน้อยมาก ปัจจุบันมีจำนวน 10 คน

6. สพฐ. และสถาบันส่งเสริมการสอนวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี (สสวท.) ในฐานะหน่วยงานดำเนินโครงการ ร่วมกับสถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง (สจล.) และมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าธนบุรี (มจธ.) ได้จัดตั้งสถาบันไทยโคเซ็น 2 แห่ง ได้แก่ สถาบันโคเซ็น สจล. และสถาบันโคเซ็น มจธ. จัดการศึกษาในหลักสูตรวิศวกรรมศาสตร์ร่วมกับอาจารย์จากสถาบันโคเซ็น ประเทศญี่ปุ่นและผู้เชี่ยวชาญจากอุตสาหกรรม (รวม 211 คน) ทั้งหมด 6 หลักสูตร ได้แก่ วิศวกรรมเมคคาทรอนิกส์ (Mechatronics Engineering) วิศวกรรมคอมพิวเตอร์ (Computer Engineering) และวิศวกรรมไฟฟ้าและอิเล็กทรอนิกส์ (Electrical and Electronic Engineering) วิศวกรรมอัตโนมัติ (Automation Engineering) วิศวกรรมชีวภาพ (Bio Engineering) และวิศวกรรมเกษตร (Agri-Engineering) โดยมีเป้าหมายผลิตบัณฑิตจำนวนทั้งสิ้น 1,080 คน

7. การมอบทุนการศึกษาต่อสำหรับนักเรียนจากโรงเรียนวิทยาศาสตร์จุฬาราชวิทยาลัย สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน ไปศึกษาต่อที่สถาบันโคเซ็นประเทศญี่ปุ่นเป็นเวลา 7 ปี จนสำเร็จการศึกษาระดับปริญญาตรีวิศวกรรมศาสตร์ จำนวน 2 รุ่น รุ่นละ 24 คน ซึ่งรุ่นแรกเดินทางไปศึกษาในปี 2561 ต่อมาได้อนุมัติทุนการศึกษาเพิ่มอีกจำนวน 6 รุ่น จำนวน 72 ทุน โดยใช้แหล่งเงินจากโครงการเงินกู้ JICA YEN LOAN ซึ่งนักเรียนทุนรุ่นสุดท้ายจะเดินทางไปศึกษาต่อในเดือนเมษายนในปี 2566 ปัจจุบัน (พ.ศ. 2565) มีนักเรียนทุนของโครงการศึกษาต่ออยู่ ณ ประเทศญี่ปุ่น จำนวน 70 คน

3. สำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา

สำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา มีความร่วมมือกับ National Institute of Technology (สถาบัน KOSEN) ประเทศญี่ปุ่น มาตั้งแต่ พ.ศ. 2555 โดยมีการดำเนินการที่สำคัญ ดังนี้

1. การพัฒนาและจัดการเรียนการสอนหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ต่อเนื่อง 5 ปี) ตามมาตรฐานโคเซ็น มาตั้งแต่ปีการศึกษา 2561

2. การพัฒนาครูอาชีวศึกษา โดยการอบรมจากผู้เชี่ยวชาญจากสถาบัน KOSEN เพื่อให้ครูมีสมรรถนะ ทักษะ ความรู้ เจตคติ และความสามารถตามรูปแบบสถาบัน KOSEN และพร้อมสอนในหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ต่อเนื่อง 5 ปี) ตามมาตรฐานโคเซ็น

3. นักศึกษาผู้สำเร็จการศึกษาจากโครงการวิทยาลัยเทคโนโลยีฐานวิทยาศาสตร์ ของสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา รับทุนจากรัฐบาลประเทศญี่ปุ่น (Monbukagakusho) เข้าศึกษาในสถาบัน KOSEN ประเทศญี่ปุ่น

4. นักศึกษาชั้นปีที่ 2 จากโครงการวิทยาลัยเทคโนโลยีฐานวิทยาศาสตร์ และหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ต่อเนื่อง 5 ปี) ตามมาตรฐานโคเซ็น เข้าฝึกงานในสถาบัน KOSEN, Nagano College ปีละ 30 คน เป็นระยะเวลา 2 สัปดาห์ ซึ่งดำเนินการตั้งแต่ปีการศึกษา 2557 เป็นต้นมา โดยมีผู้บริหารสถานศึกษา และครู จำนวน 6 คน เข้าร่วมสังเกตการณ์ครั้งละ 5 วัน

5. นักศึกษาจากสถาบัน KOSEN เข้าฝึกงาน ณ สถานประกอบการในเขตอุตสาหกรรมของประเทศไทย และแลกเปลี่ยนเรียนรู้ร่วมกันกับสถานศึกษาโครงการวิทยาลัยเทคโนโลยีฐานวิทยาศาสตร์

4. สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา

สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษาได้จัดทำความร่วมมือกับเทศบาลอะคิตะ ประเทศญี่ปุ่น และมหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต เมื่อ พ.ศ. 2559 ในการศึกษาแนวทางและรูปแบบการจัดการเรียนการสอนเพื่อตอบสนองการเปลี่ยนแปลงในศตวรรษที่ ๒๑ และได้ค้นพบกรณีศึกษาของเทศบาลเมืองอะคิตะ ประเทศญี่ปุ่น ที่ใช้การสอนเชิงรุกแบบอะคิตะโมเดลในรายกระดับผลสัมฤทธิ์ของผู้เรียนในจังหวัดได้สำเร็จ โดยมีผลการประเมินการทดสอบการเรียนรู้ระดับนานาชาติ หรือ PISA สูงที่สุดในบรรดาจังหวัดต่าง ๆ ของญี่ปุ่น และมีผลการพัฒนาคุณภาพผู้เรียนของเทศบาลเมืองดีขึ้นเมื่อเทียบกับเทศบาลอื่นของประเทศญี่ปุ่น โดยได้ดำเนินการทดลองการประยุกต์การสอนเชิงรุกอะคิตะโมเดลในโรงเรียนนำร่องของไทย เพื่อศึกษา รวบรวมข้อมูล วิเคราะห์และสังเคราะห์ เกี่ยวกับแนวคิดการจัดการศึกษาของอะคิตะโมเดล และศึกษาระบบการและวิธีการดำเนินงานที่ประสบความสำเร็จและประยุกต์รูปแบบอะคิตะโมเดลไปทดลองใช้ในการจัดการเรียนการสอนในสถานศึกษา รวมจำนวน 4 แห่ง ในสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษาขั้นพื้นฐานและสำนักงานศึกษา กรุงเทพมหานคร ซึ่งได้มีการติดตามและประเมินผลการทดลองนำร่องเป็นระยะ ๆ ร่วมกันระหว่างสถานศึกษาของไทยและฝ่ายการศึกษาของเมืองอะคิตะ

5. สำนักงานส่งเสริมการศึกษานอกระบบและการศึกษาตามอัธยาศัย (กศน.)

สำนักงาน กศน. ได้ลงนามในบันทึกความร่วมมือกับองค์กรของญี่ปุ่น 4 แห่ง เมื่อวันที่ 3 กันยายน 2561 ณ พิพิธภัณฑสถาน MOA เมืองอะตามิ ประเทศญี่ปุ่น เพื่อร่วมมือกันพัฒนาบุคลากรด้านเกษตรธรรมชาติ ให้มีความรู้ความเข้าใจ การเรียนรู้เพื่อเผยแพร่ความรู้ด้านเกษตรธรรมชาติตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง รวมทั้งร่วมกันวิจัยเพื่อพัฒนาองค์ความรู้ด้านเกษตรธรรมชาติและสังคมชุมชน โดยจัดให้มีการเยี่ยมชมเยือน แลกเปลี่ยนความคิดเห็นระหว่างผู้บริหารและนักวิชาการเพื่อให้เกิดความเข้าใจอันดีและความยั่งยืน

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการ วัฒนธรรม กีฬา วิทยาศาสตร์ และเทคโนโลยีประเทศไทย

Keiko Nagaoka

เข้ารับตำแหน่งรัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการ วัฒนธรรม กีฬา วิทยาศาสตร์ และเทคโนโลยี เมื่อวันที่ 10 สิงหาคม พ.ศ. 2565

ตำแหน่งสำคัญอื่นๆ

- ดำรงตำแหน่งประธานคณะกรรมการพิเศษด้านผู้บริโภครของสภาผู้แทนราษฎร เมื่อเดือนตุลาคม พ.ศ. 2564
- ดำรงตำแหน่งรัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการ วัฒนธรรม กีฬา วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี (คณะรัฐมนตรีชุดที่ 4 ของนายอาเบะ) เมื่อเดือนตุลาคม พ.ศ. 2561
- ดำรงตำแหน่งผู้อำนวยการส่วนคณะรัฐมนตรีที่ 1 พรรคเสรีประชาธิปไตย เมื่อเดือนสิงหาคม พ.ศ. 2560
- ดำรงตำแหน่งประธานคณะกรรมการการศึกษา วัฒนธรรม กีฬา วิทยาศาสตร์ และเทคโนโลยี สภาผู้แทนราษฎร เมื่อเดือนกันยายน พ.ศ. 2559
- ดำรงตำแหน่งรัฐมนตรีว่าการกระทรวงสาธารณสุข แรงงาน และสวัสดิการแห่งรัฐ (คณะรัฐมนตรีชุดที่ 2 ของนายอาเบะ) เมื่อเดือนกันยายน พ.ศ. 2557
- ดำรงตำแหน่งรัฐมนตรีว่าการกระทรวงสาธารณสุข แรงงาน และสวัสดิการแห่งรัฐ (คณะรัฐมนตรีชุดที่ 3 ของนายอาเบะ) เมื่อเดือนธันวาคม พ.ศ. 2557
- ดำรงตำแหน่งรองผู้อำนวยการฝ่ายการศึกษา วัฒนธรรม กีฬา วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี พรรคเสรีประชาธิปไตย เมื่อเดือนตุลาคม พ.ศ. 2553
- ดำรงตำแหน่งรัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงเกษตร ป่าไม้ และประมง เมื่อเดือนกันยายน พ.ศ. 2549

อ้างอิง

<https://thaipublica.org/2021/12/pridi283/>

<https://www.th.emb-japan.go.jp/files/100327125.pdf>

<https://th.wikipedia.org/wiki/%E0%B8%81%E0%B8%B2%E0%B8%A3%E0%B8%A8%E0%B8%B6%E0%B8%81%E0%B8%A9%E0%B8%B2%E0%B8%82%E0%B8%AD%E0%B8%87%E0%B8%8D%E0%B8%B5%E0%B9%88%E0%B8%9B%E0%B8%B8%E0%B9%88%E0%B8%99>

<https://www.th.emb-japan.go.jp/files/100327125.pdf>

(ข้อมูลจากสถานเอกอัครราชทูตญี่ปุ่น เมื่อปี พ.ศ. 2561)

<https://www.mext.go.jp/en/>

(เว็บไซต์จาก กระทรวงศึกษาธิการ วัฒนธรรม กีฬา วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี (MEXT)

<https://sites.google.com/site/prathesyipun7759/rabb-kar-suksa-ni-prathes-yipun-1>

สืบค้นเมื่อวันที่ 11 มกราคม 2566